

Bestemmelsen tager kun sigte på at regulere forholdet til det nævnte amtskommunale og private sygehuse.

Det bemærkes, at udgifter ved behandling af færøske patienter i den øvrige del af riget som andre sygehusudgifter vil være refusionsberettigende, jfr. bestemmelsen i § 13, stk. 2, i lovforslaget.

Ad stk. 5. Bestemmelsen, der svarer til § 5, stk. 6, i den danske sygehuslov, tilsigter at gøre det muligt i særlige tilfælde at bestemme, at visse behandlinger også skal kunne ydes vederlagsfrit på et sygehus på Færøerne uanset om patienten bor her, i det øvrige land eller i udlandet. Der tænkes herved på, at der kan opstå behov for, at en række behandlinger bør ydes uafhængigt af patientens bopæl, således som det hidtil i vidt omfang har været praksis, f. eks. ved undersøgelse på ambulatorier for lungesygdomme (tuberkulosestationer) eller behandling og undersøgelse for veneriske og epidemiske sygdomme.

Ad stk. 6. Bestemmelsen, der svarer til § 5, stk. 7, i den danske sygehuslov, tager sigte på at kunne fastsætte begrænsninger i omfanget af sygehusvæsenets almindelige ydelser i forhold til, hvad der skønnes rimeligt, at der udredes af patienten selv eller kan udredes af andre offentlige myndigheder, som led i en social forsikringsordning eller på anden måde. Ifølge de gældende takstregulativer samt den ovenfor nævnte bekendtgørelse vedrørende sygehusvæsenets ydelser, er f. eks. ekstra vagter eller enstueophold efter patientens egen begæring undergivet særlig betaling, ligesom der for visse hjælpemidler, der af sygehuset medgives patienten efter udskrivningen, betales efter regning.

Ad stk. 7. Bestemmelsen, der svarer til § 10, stk. 2, i den danske sygehuslov, åbner mulighed for at fastsætte regler om, at personer, som ikke har ret til vederlagsfri sygehusbehandling på Færøerne — f. eks. udenlandske turister, der ønsker behandling for ikke-akutte sygdomme, eller personer, som er rejst til Færøerne med den hensigt at opnå sygehusbehandling — kan undergives behandling mod betaling herfor. For sygehuse i den øvrige del af riget er det fastsat, at patienter i disse tilfælde betaler 150 kr. pr. dag for indlæggelse og 75 kr. for ambulante behandlinger.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer i princippet til bestemmelserne om befording i § 6 i den danske sygehuslov. Forslagets bestemmelse er dog affattet mere enkelt end den tilsvarende danske bestemmelse.

Ad stk. 1. I Danmark kan vederlagsfri befording som hovedregel kun ske med ambulance eller

særligt sygekøretøj, såfremt patientens tilstand gør dette nødvendigt, jfr. § 6, stk. 1, i den danske sygehuslov. Efter forslaget stilles der ikke krav om, at befording på Færøerne skal ske med ambulance eller særligt køretøj.

På grund af de særlige geografiske forhold på Færøerne — et ø-samfund med bjerglandskab og relativ besværlig vejtransport — set i sammenhæng med de meget få ambulance- og sygetransportmidler, som findes på øerne (3 ambulancer, 2 hospitalsbåde og evt. 1 helikopter fra inspektionsskibet) vil det ofte navnlig ved akutte sygdomstilfælde være både nødvendigt og praktisk, at den syge straks transporteres til sygehuset med det transportmiddel, som på stedet findes umiddelbart bedst egnet til patientens tilstand.

I sådanne tilfælde vil det være rimeligt og ofte billigere at udbetale en beforderingsgodtgørelse til den pågældende. Befordring skal dog altid ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige beforderingsmiddel, jfr. lovforslagets § 8.

Ad stk. 2. Da det færøske sygehusvæsen, som kun dækker en befolkning på ca. 40.000 indbyggere, ikke i alle henseender har den specialiseringsgrad, som det samlede sygehusvæsen i den øvrige del af riget kan tilbyde, har der og vil der fortsat være behov for at sende patienter til behandling på sygehuse i Danmark. Sådant behandling har overvejende fundet sted på Rigshospitalet, hvor færingerne indtil videre ikke har skullet betale for behandlingen.

Det kan oplyses, at antallet af refusionsberettigede sygedage ved det færøske sygehusvæsen i 1975-76 udgjorde ca. 93.000, og at der i samme år blev behandlet færøske patienter på Rigshospitalet svarende til et samlet sygedagstal på ca. 4.900.

Udgiften til befording mellem Færøerne og Danmark af sygehuspatienter, som indlægges på dansk sygehus, har tidligere været afholdt som en sygekassendgift, af hvilken staten i medfør af § 27 i lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring har afholdt 50 pct. Efter at behandling på Rigshospitalet fra 1. april 1973 er blevet vederlagsfri, har de færøske sygekasser imidlertid ikke mere hjemmel i sygeforsikringsloven til at yde befording til og fra Rigshospitalet. Sygekassernes udgift til befording af patienter mellem Færøerne og andre sygehuse i Danmark androg i 1975 133.031 kr., medens befording til og fra sygehus på Færøerne androg 334.206 kr.

Beforderingsudgifterne medtages fra sygehuslovens ikrafttræden som en refusionsberettigende udgift, jfr. lovforslagets § 13, stk. 2. Da statsrefusionsloven er den samme for begge områder, vil overførslen af beforderingsudgiften til sygehusområdet set undet